

har været paa en Sindssygeanstalt og ikke kender til de sindssyges Behandling. Paa Anstalten i Saksøbing er der, saa vidt jeg ved, Plads til 150 sindssyge, altsaa et ret betydeligt Antal. Jeg skal nu ikke sige noget om den Læge, der der er ansat, ja, jeg tror endogsaa, at han er en særdeles udmærket Læge, der passer sine Sager rigtig godt; men paa en Anstalt, hvor der kan være indtil 150 Patienter, burde der være en selvstændig Læge og ikke en Læge, som stadig har meget andet at bestille, som ikke bor paa Anstalten, og som ikke altid kan være til Stede der. Jeg skal henstille til den højtærede Justitsminister, om han ikke vil tage Spørgsmaalet under Overvejelse, saa at de Læger, der blive ansatte ved disse Anstalter, blive Læger, der ere særlig kyndige i Sindssygdom, og særlig vil jeg med Hensyn til Sindssygeanstalten i Saksøbing henstille, at der ved denne eventuelt bliver ansat en selvstændig Læge. Jeg tror, at der udmærket godt kunde være Brug for ham, ja, jeg tror i det hele taget, at det vilde være langt heldigere, at denne Anstalt gik over til at blive Statsanstalt. Efterhaanden trænges der der stærkt til Plads for sindssyge, og ikke alene for de uheldredelige, men ogsaa for de helbredelige, naar der ikke er Plads andre Steder. — Under Nr. 89 er opført Udgifter i Anledning af smittomme Sygdomme, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) omtalte det uheldige i, at Finansudvalget ikke vilde gaa ind paa disse bakteriologiske Undersøgelstationsstationer rundt omkring i Landet. Jeg kan ganske slutte mig til det ærede Medlem. Jeg tror, det vilde være særdeles heldigt, hvis der blev oprettet en bakteriologisk Undersøgelstationsstation i hvert Stift. Jeg tror, der kunde findes Læger, der kunde bestride det Arbejde; det vilde gøre Gavn og spare Kommunerne Udgifter. — Under Nr. 90 i Betænkningen omhandles Lønning til en ny Distriktslæge i Torshavn og Forhøjelse af Gagen til Fysikus paa Færøerne. Den ærede Ordfører udtalte, at Udvalget ikke kunde gaa ind paa at ansætte en ny Distriktslæge eller paa at forhøje Fysici Lønning. Jeg maa meget beklage, at Udvalget ikke har kunnet gaa ind derpaa. Jeg tror, der er ganske overordentlig Brug for en Distriktslæge i Torshavn. Forholdet er nemlig det, at Fysikus, som ogsaa er Distriktslæge, tillige er Læge ved Sygehuset i Torshavn, som er det eneste Sygehus, der findes paa Færøerne. Naar nu vedkommende Mand skal ud at rejse paa Embeds Vegne, hænder

det, at Sygehuset en Tid maa være uden Læge, og naar man kun har dette ene Sygehus paa Færøerne, er det ret uheldigt. Jeg skal nævne, at jeg i Sommer besøgte Færøerne med Korvetten Dagmar, hvorpaa jeg var Læge, og skulde indlægge to Mand, der vare syge, paa Sygehuset i Torshavn, Fysikus var paa Embedsrejse og kom først hjem to Dage efter. Det kan selvfølgelig ikke hjælpe meget at lægge Patienter ind paa et Sygehus, naar der ingen Læge er, og jeg skal derfor henstille til Finansudvalget at optage denne Bevilling, saa at der kan ansættes en Distriktslæge i Torshavn, som derved faar en Læge til foruden Fysikus. Jeg tror, det vilde bidrage til at styrke det gode Forhold mellem Danmark og Færøerne. Jeg skal i det hele taget sige, hvad jeg før har udtalt, at Forholdet mellem Danmark og vore nordlige Bilande ikke er saa godt, som det kunde være, og jeg tror, vi burde gøre i den Retning, hvad vi kunne, for at det kunde blive det, og netop den Slags Smaating, som der her er Tale om, tror jeg kunde gøre Gavn. Jeg vil med det samme henstille til den højtærede Justitsminister, om det ikke var muligt, at den Bestemmelse, som eksisterer fra gammel Tid, blev ophævet, nemlig at disse Distriktslæger paa Færøerne have fortrinnsvis Adgang til at blive Embedslæger i Danmark. Jeg skal derom bemærke, at Lægestanden finder det meget uheldigt, at Vejen til at blive Embedslæge i Danmark gaar over Færøerne, Grønland, Anholt og andre Smaøer. Det er givet, at for den Mand, der har siddet 5 eller 10 Aar paa et saadant Sted, er det, selv om det er godt i andre Retninger, ikke nogen videnskabelig Uddannelse for ham. Efterhaanden stilles der virkelig saa store Krav i forskellige Retninger til Embedslægerne, at det bør være Folk med en ganske anden Uddannelse end nu, og man vil vel ogsaa nok kunne finde en eller anden Maade at belønne de Folk paa, som have opofret sig ved at drage saadanne Steder hen, end ved at gøre dem til Distriktslæger herhjemme. — Jeg skal nu gaa over til Betænkningens Nr. 214—215, som angaar Understøttelser til forskellige Læger i Anledning af nogle Bøger, der skulle udgives. Den ærede Ordfører udtalte, at man har givet Tilskud til den ene Læge, nemlig Politilægen i København, men ikke til de andre Læger, nemlig Distriktslægen i Hobro og Distriktslægen i Kjær Herred, der have ansøgt om Tilskud til den Bog, de ville udgive. Den ærede Ordfører udtalte, at Finansudvalget kendte lige meget til disse Bøger. Jeg tror, det